

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Krinko raz obraz!

Miha Vošnjakovo Mariborsko glasilo „Südsteirische Post“ presenetilo nas je minolo sredo s člankom, ki je v vseh narodnih krogih obudil tako trpko začudenje in opravičeno razdraženost, da gledajo na slovenske poslance, ostavše v konservativnem klubu, z največjo nezaupnostjo. V sobotni svoji številki razvija sicer to, kar je v sredo reklo, ali v bistvu ne prekliče ni besedice in zato je umestno, da se ozremo na ta članek.

Rečeni Mariborski list je v tem članku mej drugim rekel: „Klun-Vošnjakova frakcija ostane za sedaj v konservativnem klubu poglavitno zatvegadelj, da prepreči zvezo nemških liberalcev s Poljaki in s tem trdno, nemško-liberalno poljsko večino. Popolnoma krivo pa je domnevanje, da ostane Vošnjak-Klunova skupina v imenovanem klubu zatvegadelj, da more za to vztrajanje zahtevati od vlade narodnostnih koncesij. To nam je odločno naglašati, ker je neki slovenski list („Slovenski Narod“) pred nekaterimi dnevi izrazil tak nazor in imenovani skupini nekako naložil odgovornost za pridobitev koncesij.“

Mariborski, s poslancem Miho Vošnjakom v tesni zvezi stoječi in njegove nazore zastopajoči list razvil je s tem člankom popolnoma nov program, in sicer tak program, ki nikakor ne soglaša s tem, kar so v konservativnem klubu stoječi slovenski poslanci razglasili kot smoter vsega svojega delovanja.

Slovenski koaliranci so doslej na troje načinov izrazili ta smoter, prvič s Šukljejevo, od konservativnega kluba vzprejeto resolucijo, v kateri pravijo, da se bodo poganjali za izvršitev ravnopravnosti; drugič v „Slovenecu“, ki je pisal, da ostanejo v koaliciji, če jim da vlada jamstva, da ustreže vsaj najnujnejšim narodnostnim našim zahtevam; tretjič pa z izjavo, katero je priobčila Celjska „Domovina“ in ki slóve: „Slovenski poslanci skle-

nejo izstopiti iz Hohenwartovega kluba, ako se jim od vladne strani ne da v primernem obroku, to je vsaj do razprave notranjega, naučnega in pravosodnega ministerstva v budgetnem odseku poročstvo za ugodno rešitev njihovih narodnih teženj, pred vsem onih, katere so bile od državnega zbora že odobrene z resolucijskimi sklepi.“

Te tri, kolikor toliko slovesne izjave slovenskih koalirancev svedočijo, da so ti poslanci ostali v koaliciji jedino le zatvegadelj, da primorajo vlado izpolniti opravičene narodne naše zahteve, da so te zahteve tudi precizno formulirali in določili gotov obrok, do kdaj jih mora vlada izpolniti, nikakor pa ne zatvegadelj, da bi preprečili nemško-liberalno-poljsko zvezo.

Odkar se je sestavila koalicijska ministertvo, dokazovali smo neprestano, da je nemško-poljska zveza že sklenena in da je novo ministertvo pravi pravcati plod te zveze, ker je zastopstvo Hohenwartovega kluba v njem povsem imaginarne vrednosti ter nikakor ne jamči, da bo vlada spoštovala narodno ravnopravnost ter delovala na nje uveljavljanje. Pričakovati je to tem manj, ker je vlada v svojem programu povsem prezrla narodnostno vprašanje in s tem dokazala, kako stališče zavzema napram njemu. Prav to, da je že sedanja vlada gledé narodnostnih vprašanj ravno tistih nazorov, kakor bi bila specifično nemško-liberalno-poljska zveza, prav to je bil jeden nagibov, da so se slovenski secesijonisti ločili od Hohenwarta, ki dandanes sam vzdržuje ta vladni zistem, ki je tako rekoč tisti steber, na kojega se že dandanes opira nemško-poljsko-liberalna vlada. Sicer pa je v tem oziru vsaka beseda odveč, saj je celo „Slovenec“ odločno se izrekel zoper to, da bi slovenski koaliranci samo zato vztrajali v Hohenwartovem klubu, da bi preprečili nemško-liberalno-poljsko zvezo ter zahteva od slovenskih koalirancev, naj prisilijo vlado, da izpolni naše narodne zahteve, ali pa naj izstopijo iz konservativnega kluba.

Za nas je le še to važno, ali je pisala „Süd-

steirische Post“ resnico ali ne. Mogoče je pač oboje. Mogoče je, da so bile vse resolucije, izjave itd. le navadno slepilo, le humbug, pesek v oči, s katerim so slovenski koaliranci hoteli svoje nejevoljne volilce pomiriti in vsaj za prvi čas premotiti; mogoče je tudi, da so skušali res kaj dobiti od vlade in so sedaj, ko jim je to izpodletelo, razobesili tisto razdrapano strašilo, s katerim so toliko let begali volilce, namreč levičarsko-poljsko zvezo. Mogoče je pa še nekaj drugega, mogoče je namreč, da ima „Südsteirische Post“ skomino po vladnem ovsu, s katerim se je toliko let krmila in da je na svojo pest, brez vednosti slovenskih koalirancev — kar upamo — izdala herostratično parolo, kateri se moramo z vso odločnostjo zoperstaviti.

Gospodje slovenski koaliranci imajo sedaj dolžnost, da jasno in nedvoumno izrečejo, ali je imenovano Mariborsko glasilo pisalo resnico, ali pa se s svojim člankom samo predstavilo novemu voditelju „Pressbureau-a“. Potrebno je tako pojasnilo toliko bolj, ker smo mi doslej pustili gospode koalirance le zatvegadalj pri miru, ker smo sodili, da se resno potegujejo za izvršitev naših narodnih zahtev. Ako pa so dejanski stopili na stališče, katero je precizovalo Vošnjakovo glasilo — in to se bode kmalu spoznalo po njihovih delih in po uspehih njihovega delovanja — potem poneha takoj sedanje primirje in prične se boj brez usmiljenja. To nam bode toliko lažje, ker nas v tem boji — kar z radostjo naglašamo — podpira tudi „Slovenec“, ki je čvrsto se takoj uprl proti političnemu sleparstvu, kakor ga ponuja „Südst. Post“. In končno menimo, da nas bodo podpirali tudi štajerski Slovenci, kojim bode najpoprej pričelo v strehi goreti, če se njihovi poslanci udajo tistemu nespametnemu kimanju — ki je prav za prav nesramno izdajstvo nad slovenskim narodom — kakor je priporočila Mariborski list. Najprej pa so zavezani Šuklje in tovariši, da se izreko, ali ostanejo pri svoji v „Domovini“ objavljeni objavi, ali pa pri načelih, s kojimi si hoče „Südst. Post“ še v prihodnje prislужiti vladni svoj oves. Torej čakajmo! —

## LISTEK.

### Popotni tovariš.

(Prevod iz ruskega.)

(Konec.)

Petje preneha, spreved jame se premikati, nabralo se je i nekaj pokojnikovih tako, da ni dostajalo spremljevalcev in tudi jaz sem šel z drugimi vred. Na pokopališči so položili krsto v grob; prošt jo je blagoslovil, opravil poslednjo molitev in vrgel nekaj prgišč zemlje z lopatico; tako je storil redno pri vsaki krsti; „iz zemlje vzet v zemljo pojdeš!“ izrekel je slovesno, in polzamrzle kepe so zagromele zlovestnim ropotom na leseni pokrov krste...

„Prošt je dober propovednik!“ „On spolnjuje tako izvrstno svoje dolžnosti!“ „Jaz le o pravem času nisem mogel donesti, a nisem ga hotel okraati.“ Besede Mati so mi donele posili v mojih ušesih, kakor da jih slišim, in neprestano čul se je njegov tužni glas, spremljan s tužnim pogledom trudnih oči... Bedni, bedni moj Mati!...

V tem trenutku ugledam vdovo Mati, blede, s preranimi gubami na mladem obličji. Brez solz, z

upadlimi lici, stala je tu ob kraji mogile, okrožena s svojimi šesterimi otroki, ki so plašno gledali na okolu in se tresli, polodeti v svoje cunje. Vdova Mati je gledala strmo le na jedini predmet — na grob moža!...

Ko so grob zasuli, vprašal sem o smrti Mati. Mati se je potoma prehladil in dobil pljučnico. Čevlji niso bili zastoj strgani: studena voda izpod snega je tekla v čevlje, noge so se ohladile, slabotno in onemoglo telo vsled skrbij in bede ni moglo tega prenesti, kakor preje, — in Mati je izgubil v tej poslednji borbi življenje!

Zopet zapoje zvon; z drugimi vred šel sem v cerkev i jaz. Rekli so, da bode propoved. Prošt je nastopil svoje vzvišeno mesto in začul se je njegov ponosni, mogočni glas: „Ljubi svojega bližnjika, kakor samega sebe!“ tako je zapovedal naš Rešitelj. Pe tem reku pričel je svojo propoved. Goreče in krasno je govoril o Tem, ki je Sam trpel za ljubezen, za Svoje veliko učenje. Je li bilo v besedah propovednika iskreno čustvo? Jaz ne znam in si ne morem dati o tem odgovora; no prisotniki so se odzivali z da, tako je: rekli so, da je globoko, iskreno čustvo, čustvo od srca prodiralo v vsaki besedi propovednika. Neka pobožna ženska se je zjokala glasno, da se je čulo po vsi

cerkvi; pri mnogih poslušalcih videl sem solze v očeh; meni se je zdelo, da so se i oči samega prošta lesketale v blagodatnej rosi... Prišlo mi je na misel: „Da, on nam je izvrsten propovednik!“

Prošt prečita določeno molitev in prične z razglašenjem: „Gospod je poklical v Svoji blagosti k Sebi iz te solzne doline... Mati Antonov z Gladne Gorice, star 42 let, 3 mesece, 8 dni...“ Oglašenje se je završilo s psalmom o minljivosti vsega zemskega: zakladi in bogastvo — to je le ničemernost in prah!... Bogati postanejo ubogi; žalost in vzdihovanje — je naša obča usoda...

Tako je oddal prošt poslednji dolg svojemu župljanu, in oddal ga je ne „kakor najemnik, no kakor dober pastir!“

Ko pa je spominjal minljivosti vsega zemskega in ničemernosti vseh zemskih zakladov, ko je donel o tem pod svodi svetišča njegov mogočni glas, zdelo se mi je, da slišim z druge strani skromen polšepet: „Jaz sem neizobražen človek, marsičesa ne umejem; naš prošt umeje te reči bolj!“ O, prošt nam je dober propovednik!...

Bedni Mati z „Gladne Gorice!“

## Državni zbor.

Na Dunaji, 9. decembra.

Tudi današnji seji predsedoval je podpredsednik dr. Kathrein.

Začetkom seje odgovarjala sta domobranski minister Welseheim in finančni minister dr. Plener na razne interpelacije, potem se je vzprejel zakon o razširjenju zavarovanja za slučaj nezgode in naposled se je začela razprava o Valsuganski železnici, o kateri poroča poslanec baron Widmann.

Posl. Biankini toži, da se za Dalmacijo nič ne stori in da je ta dežela kar se tiče železnicdaleč zaostala celo za Turčijo. Saj ni niti železniške zveze mej monarhijo in Dalmacijo. Sicer se je že l. 1873 sklenil zakon o zgradbi neke dalmatinske železnice, a tisti vestni minister, ki bi ta zakon izvršil, se še ni našel.

Govornik predlaga resolucijo, s katero se pozivlja vlada, da zgradi železnico že l. 1873 skleneno in pa še drugo, ki bi Trst, Pulj in Reko vezala z Dalmacijo.

Posl. Stalitz dokazuje, da bo Valsuganska železnica samo Benetkam koristila in želi, naj bi vlada vendar že ustregla željam Trsta in zgradila železnico čez Turo.

Posl. Ciani in Bazanella priporočata predlogo prav toplo, takisto tudi posl. Dipauli, vladni zastopnik Wittek, posl. Hellriegl in poročevalec Widmann, na kar je zbornica vzprejela predlogo v drugem in tretjem čitanju.

Zbornica vzprejme potem brez debate vladni predlogi gledé oproščenja od kolkovine in pristojbine pri arondiranju zemljišč in gledé konvertovanja železniških prioritetnih obligacij, ter gledé prodaje nekib državnih posestev, pri kateri priliki se izreče poslanec Pfeifer zoper princip, naj bodo večje posadke samo v velikih mestih, češ da se tam vojaki seznanjajo s socijalizmom, ter želi dekoncentriranje vojske.

O vladni predlogi gledé podpore po ujmah oškodovanemu prebivalstvu poroča posl. dr. Steinwender, v razpravo pa sežejo tudi posl. Dvořak, Bauer, Lang, in Krumbholz, ter ministra Bacquechem in Plener.

Zbornica sklene, da je začeti specijalno debato in reši dva prva paragrafa, potem pa zaustavi razpravo. Na vrsto pridejo interpelacije. Posl. grof Alfred Coronini in tovariši interpellirajo pravosodnega ministra gledé sestavljanja zapiskov porotnikov in glede šolskih razmer v Gorici, posl. Bartoli pa izroči načrt prememb volilnega reda za Istro.

Prihodnja seja je v ponedeljek.

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. decembra.

#### Slovanska koalicija.

Češki in nemški listi javljajo, da je jugoslovanski klub v zadnji seji formalno sklenil, pristopiti na podlagi znanega skupnega programa slovanske koalicije in odposlati svoje zastopnike v skupni izvršilni komitét. Čim se sestavi ta komitét, bo ustanovljena slovanska koalicija, ki bo štela 62 članov in bo torej za nemškoliberalno stranko najmočnejša stranka v državnem zboru.

#### Parlamentarne vesti.

Budgetni odsek je v zadnji seji vzprejel budgetni provizorij po jako kratki debati. — Pri razpravi o izjemnih naredbah govoril bode za vlado minister notranjih del marki Bacquechem, izmed poslancev pa Mladočehi: Blažek, Kaftan, Gregr, Pacak, Vašaty in Tuček, Staročeh Začek, potem Spinčić in dr. Klaič, dr. Lueger in nacijsonelec Bareuther. Herold bo govoril kot poročevalec minoritetnega predloga.

#### Gospodska zbornica.

V včerajšnji seji gospodske zbornice odkazala se je domobranska predloga političnemu odseku, ter vzprejel zakon gledé premembe § 10. določil o upravnem sodišču, katero je posebno toplo priporočal grof Belcredi. Ko so se vršile nadomestne volitve v razne odseke, zaključila se je seja.

#### Ošteti nacijsonalci.

Trgovinski minister grof Wurmbrand prisostvoval je dne otvoritvi štajerske lokalne železnice Kapfenberg Seebach-Au in pri dotičnem banketu očital nemškim nacijsonalcem nehvaležnost, ker niso na strani vlade, ampak nje nasprotniki. Grof Wurmbrand je govoril na znani rezki način in njegova obsodba nacijsonalcev ni bila tem kar nič po volji, kakor se je videlo iz sicer finega a nič manj ostrega odgovora poslanca Poscha.

## Vnanje države.

### Atentat na francosko poslansko zbornico.

V sobotni seji poslanske zbornice francoske primeril se je grozovit atentat. V zbornici se je razpravljalo o verifikaciji volitev. Dasi torej predmet ni bil splošno zanimljiv, nabralo se je jako mnogo poslušalcev. Ko je poslanec Mirman zagovarjal svoj mandat, nastala je eksplozija. Nekdo je bil z galerije vrغل škatico, v kateri se prodajajo sardine. Škatica je bila napolnjena s nitroglicerinom in s čevljarškimi čevli. Eksplozija je bila strašna, učinek pa grozovit. Škatica se je v zraku raznesla in vsled tega poškodbe niso tako strahovite, kakor bi bile, da je padla na tla. Ranjenih je okolu 100 oseb, med njimi mnogo dam. Trije poslanci so tako nevarno ranjeni, da skoro ni upanja, da okrevajo. Tudi mnogi obiskovalci galerije so ranjeni, med njimi neka Dunajska dama, kateri je bomba odtrgala jabolko na kolenu. Dasi je po eksploziji zavladal grozen strah, vedel se je predsednik zbornice vendar zvladati in seja se je nadaljevala v tem, ko so sluge nosili ranjence iz dvorane v stranske sobe, kjer so nesrečnim tem žrtvam poslanci-zdravniki pomagali za silo. Ministerski predsednik Casimir-Perier zahvalil se je zbornici, da je slušala predsednika in nadaljevala sejo. Koj po eksploziji zaprla so se vsa parlamentna vrata, tako da storilec ni mogel uteči. Preiskovalni sodnik zaslišal je vse navzočnike. Toliko je gotovo, da je bila bomba vržena z druge galerije. Policija je zaprla šest oseb, med katerima sta zlasti dve, na koji leti ves sum. Dvoma ni, da so tudi ta atentat storili anarhisti. Prebivalstvo je silno razburjeno in vsi listi zahtevajo, naj se mejnarodnim potem zajezi anarhistično gibanje.

### Crispijevo ministerstvo.

Dasi Crispi še ni dobil naročila, sestaviti novo ministerstvo, računajo politični krogi že z njim, ker se je začel posvetovati s tistimi odličnejšimi možmi, med katere bi mogel razdeliti portfelje. Da odstrani sedaj največje ovire njegovemu nastopu vlade, poravnal je vse svoje pri propadli romanski banki narejene dolgove. S tem je vsaj deloma poravnal to, kar mu je parlamentarna komisija za preiskavo panamina kot nehonetno očitala, da si je namreč kot ministerski predsednik izposodil pri tej banki večjo svoto, pa je ni plačal, in da je vedel za sleparije pri banki, pa jim ni naredil konec. Ker pa so v bančni škandal zapleteni skoro vsi starejši in uplivnejši politiki, moral bi kralj, če bi hotel imeti nekompromitiranega ministerskega predsednika, poklicati ali Rudinija ali pa kakoga radikala, kar pa v obstoječih okoliščinah ni mogoče. Zatorej je prav verjetno, da sestavi Crispi novo vlado. Italijanski listi pravijo, da bi bila Crispijeva politika proti Franciji osterje akcentuirana, kakor je bila Giolitijeva, da bi Crispi tudi Avstriji ne bil posebnoma naklonjen, pač pa Nemčiji. Da bi Vatikan „mlega Bismarcka“ ne bil vesel, je naravno. Italijanski konservativci niso Crispiju sovražni in so pripravljeni podpirati ga, če bo — kakor pravi „Fanfulla“ — deloval za uredbo financ, za zmanjšanje vojske in za evropski mir. Radikalni in trozvezi neprijazni listi so odločno zoper Crispija in takisto tudi Giolitijevi listi. Vsi ti se boje nevarnih komplikacij.

### Prusija in Württemberg.

Med Prusijo in Württembergom nastal je prav resen konflikt. Prusija dela že vsa leta, kar je ustanovljena Nemčija, na to, da bi se vojske posamičnih držav čim ožje zjedini in podredile pruski vojski. Tako je sedaj nemški cesar zopet zahteval, da se württemberski častniki prestavijo k pruskim polkom, na njih mesto pa postavijo pruski častniki. Tudi vrhovno poveljstvo naj bi prevzel pruski general. Württemberžani niso s tem kar nič zadovoljni. Prva žrtev tega odpora je württemberski poslanik v Berlinu, a utegne jih biti še več. Partikularizem je na Nemškem še jako živ in njega moč se bo prav pri tem konfliktu najbolje izkazala.

## Dopisi.

Iz Zagreba, 2. decembra. [Izv. dop.] (Banova desetletnica.) „Hrvat ban je kralj!“ — S to ponosno besedo orisal je Hrvat stališče glavarju njegove domovine, hrvatskemu banu. Odkar so se preselili Hrvatje na topli jug, bil je ban vedno kraljev zastopnik, in v marsikaterem oziru imel je večjo moč nego sam kralj. „Hrvat daje kralju kruno, žezlo pako banu“, pravi naš narod in ni se torej čuditi, da vidi Hrvat v svojem banu nekaj drugega, kakor navadnega vladarjevega namestnika v kaki provinciji. Zgodovina nas uči, da je igral ban v vseh časih preznamenito ulogo v narodnem življenju. Dosti bi bilo, spomniti se Zrinjskih in Frankopanov iz starejših časov, a junaškega Jelačiča iz novejših zgodovine. — A glej! Včeraj je slavil sedanjí hrvatski ban redko slavnost: desetletnico svojega službovanja, pa vendar je bilo na Hrvatskem vse kakor predvčerajšnjim, kakor je danes in kakor bode jutri in vsak dan. Nekaj hyperlojalnih občin čestitalo je banu, „Narodne Novine“ in „Agrar Zeitung“ napisali sta svoj panegyrikus, a drugega ni bilo nič. Kaj to

ni čudno? Hrvatski narod ljubi slavnosti ter se rad veseli, ako ima za to povoda. Pa vendar nismo imeli nobene slavnosti, niti v glavnem mestu, niti na deželi. Seveda, sedanjí ban se imenuje grof Khuen-Héderváry, a kdo se ve, kaj pomeni to ime? Že to, da mora biti hrvatski ban protegé madjarskega ministerskega predsednika, ker ga po naši slavni „nagodbi“ le ta za imenovanje predlaga, je dovoljno, da vidi hrvatski narod v njem zastopnika madjarske državne ideje, tiste ideje, katara bi hotela zbrisati hrvatsko državo iz evropskega zemljevida. Ko se je pred desetimi leti prišel grof Khuen-Héderváry v palačo na Markovem trgu, zaslišal se je samo jeden glas po hrvatski domovini: „Dobili smo madjarsko vlado!“ In niso se prevarili tisti, ki so tako govorili. Grof Khuen-Héderváry opravičil je v preteklih desetih letih popolnoma nade Madjarov in bojazen Hrvatov. Spolnil je vse, kar je vlada v Pešti od njega zahtevala, dobro vedoč, da je izšel iz rok te vlade in da bode ostal na slavni stolici hrvatskih banov tako dolgo, kakor ga bode madjarski ministerski predsednik držal. Njegova politika, naperjena naravnost proti stari samostalnosti hrvatske države, bila je morda ravno zato tako uspešna. Zares, Madjari morejo biti s svojim Zagrebskim komisarjem popolnoma zadovoljni. — A Hrvatje? Čudna stvar! Naša domovina ima parlamentarno vlado. Po večini v hrvatskem saboru bi se moglo torej soditi, kaj misli narod o banovi politiki. Moglo — pravim, ker v hrvatskem saboru ne sede danes narodni poslanci, marveč ljudje, katere je vlada imenovala. Nočem govoriti o našem volilnem zakonu, saj ga poznajo tudi bratje Slovenci, pa vedo, kako se volijo pri nas narodni poslanci. Naravno je torej, da ne pokazuje naš sabor volje naroda, marveč voljo visoke vlade. Naravno je pa tudi, da podpirajo taki poslanci svojega protektorja v vseh stvareh, če prav dobro vedo, koliko škodijo s tem svojemu narodu in svoji domovini. Grof Khuen-Héderváry „pacificiral“ je v desetih letih Hrvatsko tako, da more danes delati kar hoče, ali bolje rekoč, kar hočejo Madjari. Kako je to dosegel? To je dolga povest, a žalostna, tako žalostna, kakor najhujši časi iz turških vojsk! Na papirju imamo parlamentarno vlado, a v resnici absolutizem, kakoršen ne vlada nikjer na svetu. Največ je pomogel banu volilni zakon, konfiskacije in kontumaciranje opozicijskih poslancev. A bodimo iskreni — tudi mi sami smo bili mnogo krivi. Upajmo, da bode bolje. Odkar sta se zjediniili obe hrvatski opoziciji, se je že marsikaj spremenilo in ker se je sloga vseh patrijotičnih elementov že tako utrdila, da se ne more več govoriti o dveh opozicijskih strankah, temveč samo o jedni hrvatski opoziciji, moremo se nadejati, da bode solnce tudi tužnemu hrvatskemu narodu kmalo zasvetilo.

## Domače stvari.

— (Telegrami slovenskim poslancom.) Državni poslanec g. dr. Ferjančič dobil je sledečo brzojavko: „Občinski odbor glavne občine Planinske se strinja vsled soglasnega sejnega sklepa z Vašim izstopom iz Hohenwartovega kluba ter kliče Vam, izborni zastopnik zavedne Notranjske, ter Vašim tovarišem gromoviti: Živeli! Župan: Blažon.“ — Gosp. deželni poslanec Slavoj Jenko v Podgradu nas prosi, da popravimo njegovo brzojavko g. dru. Ferjančiču. Glasiti bi se morala: „Častitam! Naj je razdvojena itd.“, ne pa: „Častitam, da se je razdvojila.“

— (Spinčičeva afera) tudi v tekočem zasedanju ne pride na vrsto in najbrž sploh nikdar ne, ker je vlada storila razne korake da to, zanjo skrajno neugodno stvar reši izvenparlamentarnim putem. Popolna rehabilitacija posl. Spinčiča je — glasom naših informacij — zagotovljena.

— (Osobne vesti.) Pri Ljubljanski pošti imenovani so poštnimi asistenti gg.: Josip Gruden, Karol Kunc, Alojzij Gregorič in Rainhold Šušteršič, pri Novomeški pošti pa g. Filip Tratnik. Nadalje imenovani so poštnimi asistenti gg.: Dominik Lepušek, Josip in Franjo Kalister in Gabriel Lindtner v Trstu, Ljuboslav Radič v Opatiji in Ivan Sterpin v Pulju.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek, dne 12. t. m. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanila predsedstva. II. Stavbinskega odseka poročilo: a) gledé stavišča za novo gimnazijsko poslopje; b) gledé prodaje zemljišča kranjski stavbinski družbi za zgradbo nove hiše ob cesti na Rožnik. III. Policijskega odseka

poročilo o določitvi imen novim cestam okoli dežel-  
nega muzeja. IV. Vodovodnega ravnateljstva poročilo  
o drsalskega društva prošnji za podaljšanje vodo-  
vodnih cevij do drsališča. V. Poročilo ravnateljstva  
užitinskega zakupa o načrtu naredbe gledé postop-  
panja o povračilu pristojbine pri izvažanju piva iz  
Ljubljane. VI. Finančnega odseka poročilo: a) o pro-  
daji stavišča poleg Lattermannovega drevoreda; b) o  
subvenciji časniku „Fremden Zeitung“; c) o mestne  
občine proračunu za 1894 leto. — Tajna seja.

— (Iz pisarne slovenskega narod-  
nega gledališča.) V tem tednu bodo slovenske  
predstave v sredo dne 13. t. m. in v nedeljo  
dne 17. t. m. V sredo se bode ponavljala tako dobro  
uspela opera „Prenočišče v Granadi“. V ne-  
deljo popoldne ob 3. uri se bode zopet in sicer zad-  
njikrat uprizorila čarovna otroška igra „Snegul-  
čica“, zvečer ob 1/8. uri se bode pa igrala pri-  
ljubljens drama „Fužinar“. — Vnanje rodoljube  
opozarjamo, da se pravočasno oglase za sedeže pri  
gosp. Česarju v trafiki v Šelenburgovih ulicah.

— (Gestrinov večer.) Slovensko pisa-  
teljsko podporno društvo priredilo je v soboto po  
dolgem presledku zopet jeden svojih priljubljenih  
„večerov“, ki je bil posvečen spominu nepozabnega  
nam pesnika Frana Gestrina. V slavnostnem go-  
voru podal nam je gospod A. Trstenjak pristno  
sliko življenja in delovanja blagega pokojnika, ki  
je bil — mož nove dobe — pravi pionir slovanske  
vzajemnosti na književnem polju. Žal, da mu je  
nemila osoda tako kmalu končala življenje književ-  
nosti slovenski in vzajemnosti slovanski na neizmerno  
škodo. Govor, ki je govorniku prišel iz srca, našel  
je tudi v srcih poslušalcev glasen odmev. Pevsko  
društvo „Ljubljana“ pod spretnim vodstvom svojega  
pevovodje g. Cepudra pelo je več slovenskih in  
hrvatskih zborov ter zelo obilo pobvale, vojaška  
godba 27. pešpolka pa je neumorno izvajala svoj  
program in svirala tudi nekoliko slovanskih skladb,  
za kar jej je občinstvo z burnim ploskom izrazilo  
svojo zahvalo. Prvi letošnji „večer“ pisateljskega  
društva bil je prav mnogobrojno obiskan, tako da  
je bila širna letna dvorana „pri Maliči“ napolnjena.  
„Večer“ počastil je tudi g. župan Grasselli in  
več drugih odličnjakov in narodnih dam. Zadnji  
gostje so se razšli okoli polnoči.

— (Slovensko gledališče.) Srečna je  
bila misel, da je pokojni Fran Gestrin slovenski deci  
priredil jedno Görnerjevih dramatiziranih narodnih  
pravljic in da se je le ta včeraj popoldne uprizo-  
rila na slovenskem odru. Saj naša mladina itak  
nima na izbero zabavnih vedril, ki bistre um in  
blaže srce. „Snegulčica“ se strogo drži prav-  
ljiske vsebine in zaporednosti, le konec ji je toliko  
ublažen, da ne kaznujejo hudobne kraljice na znani  
grozoviti način, ampak ji, ko obžaluje svojo krivdo,  
odpuščajo po vzvišenem krščanskem reku: „Hudo  
se s hudim vračati ne sme“. To je bil otroški  
praznik! Vse polno mladine, glava pri glavi, celo  
po dve osebkli na jednom sedežu ali pa v naročji  
starišev! Zdaj, zdaj se prične. Vse tiho. Še sopsti  
si ne upajo. „Zrealec, ki se tako lepo bleščiš, po-  
vej mi, kje lepšo od mene dobiš...“ In kader  
je zagrinjalo padlo, čul se je na levo in desno le  
jeden radosten vzklik: „O, kako lepo!“ Na zadnje  
pa kar vsati niso hoteli s sedežev ti mali naši  
ljubljenici, obžalujoč, da je že konec. Ob tej za-  
maknenosti mladine čutili smo se tudi mi nekako  
pomlajene in blaženo poživljene. Izvestno ni bilo  
žal popoldneva nikomur, ki ima odprto srce za  
otroško poezijo. — Gdč. Slavčeva ima za ulogo  
„Snegulčice“ vse ugodnosti: drobno postavico, nežen  
glasek, otroško naivno igro. Zato se ji je zelo po-  
srečila ta ljubka uloga. Prav tako primerno razpolaga  
gospa Borštnikova za „kraljico“ z vzneseno po-  
stavo in igro „junakinje“. Poleg njiju je pohvalno  
omenjati izborna maskovanih sedmerih „škratov“.  
„Mnogo obetujoč igralski naraščaj“, smo si nehoté  
mislili ob njih ne malostni igri in deklamaciji. Zlasti  
jeden — srebrnopasni — je smelo nastopal. Slikovit  
je bil prizor, ko „Snegulčica“ pripoveduje svojo  
zgodbo sedeč na stolčku, okrog nje pa na tleh čepé  
pritikavci z dolgimi bradami. Ostale osebe so bile  
na svojem mestu, g. Danilo kot „kraljevič“ gosp.  
Verovšek kot „minister“, gosp. Borštnik kot  
„Radimir“ itd. Uprava v kočici pritlikavcev je bila  
zelo primerna in nežna. Sploh je pohvaliti strojnega  
mojstra g. Bittnerja zaradi lepih novih dekoracij  
in točnih sprememb pri odprtem odru. Igra zasluži,  
da se uprizori prav kmalo zopet in za tem še več-  
krat, da sploh ostane dolgo na našem repertoarju. —

Zvečer se je — zopet pred razprodanimi prostori  
— v začetku drugikrat letos predstavljala jednote-  
janska veseloigra „Dve tašči“, katera je zbog  
zelo živahnega, gladkega in točnega igranja v splošno  
zadovoljnost se izvršila. Sosebno glavni prizor, ko  
starec (g. Borštnik) odkriva ljubezen starki (gospa  
Borštnikova) se je popel do velikega komičnega  
učinka. Ugajali so tudi gdč. Slavčeva, Nigri-  
nova in g. Danilo. Mestoma je poslednji morebiti  
malo prehitro govoril. G. Lovšin se je izpotikal  
v govoru. — Na to je sledila (četrtočrat letos)  
Mascagnijeva opera „Cavalleria rusticana“ in  
občinstvo je nje proizvajanje vzprejemalo z isto po-  
hvalo, kakor prejšnjekrati. Dà, solisti so se nam  
zdeli še bolji. Gdč. Leščinska je zlasti dobro  
označevala različno dinamiko v petji od skoro šepet-  
anega „piano“ do mogočnega „fortissimo“. Takisto  
g. Nolli ni bil samo izredno dobrega glasu, ampak  
je tudi jako živahno igral. Pri g. Benešu je mirnejše  
petje kaj dobrodejno uplivalo na uspeh. Nič manj  
nista ugajali gdč. Rihova in Nigrinova. Pri ve-  
černi predstavi opazili smo več odlične rodoljubne  
gospode iz Kranja in drugih krajev.

— (Važen korak za koroške Slovence)  
storila je „družba sv. Cirila in Metoda“. Kupila je  
namreč minolo soboto v Velikovcu veliko in pri-  
pravno stavišče, na katerem bode prihoduje leto  
sezidala poslopje za slovensko štirirazrednico. Koro-  
ški Slovenci bodo gotovo z velikim veseljem pozdra-  
vili to novico.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in  
Metoda!) Uredništvu našega lista poslal je kot  
drugi kronski dar: Iz Sarajeva gosp. prof.  
Jakob Žnidaršič 12 kron, katere so darovali:  
g. Premru, rač. revident 3 k., gg. Steinmetz, trgo-  
vec; Oblak, finančni svetnik; Pogorelec, računski  
svetnik; Leban, užitn. ravnatelj; vsak po 2 kroni,  
neimenovanec 1 krono. — Živili rodoljubni daro-  
valci in njih nasledniki!

— (Zahvala.) 445-06 „prvih“ kron je sl.  
uredništvo „Slov. Naroda“ blagoizvolilo oddati  
naši družbi. Imenovane krone so se naznačenemu  
časniku od dne 2. do 30. novembra (incl.) izročale  
in znamenovale v številkah 251 do 275. Vštevši  
zadnjič izkazanih 4718<sup>54</sup> kron je torej izročilo ured-  
ništvo „Slov. Naroda“ 5163 kron 60 vin., nabranih  
od 17. maja do 30. novembra incl. — S presrečno  
zahvalo in iskrenim priporočilom zabeleži vodstvo  
ta trinajsti mu vročeni časniški kronin dar, s  
katerim se je ob jednom dosegel in že presegel  
peti kronin tisočak. Slava vzorni požrtvovalnosti  
rodoljubnih darovalk in darovalcev!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Misterijozne vesti) Od včeraj širijo  
se po Ljubljani misterijozne vesti o hišnem po-  
sestniku in frakarju Josipu Juvanu, po domače  
Medičarju, ki je, kakor znano, pred nekaterimi  
tedni brez sledu izginil. Razširil se je glas, da je  
Juvan bil umorjen in za skladiščem premoga južne  
železnice, kjer se odklada pepel, zakopan. Včeraj  
prekopalo in preiskalo se je po naročilu mestnega  
policijskega komisarja dotično mesto, vendar se ni  
našlo nič sumljivega. Vest, ki se širi po mestu in  
tudi še po okolici, je torej neosnovana. Sploh pa se  
nadaljujejo raziskavanja o izginolem Juvanu in upati  
je, da ne ostanejo brezuspešna.

— (Iz odborove seje „zavezegasilnih  
društev kranjskih“) katera se je vršila minuli  
teden, se nam poroča: Seje se je udeležilo 6 odbor-  
nikov in sicer izmej Ljubljanskih: Načelnik Fl.  
Doberlet, blagajnik zaveze Albin K. Ahčin in  
Karol Hinterlechner; izmej zunanjih: Matija  
Petrič (iz Postojne), Mihajl Starč (iz Kam-  
nika) in Fr. Trost (z Iga.) Gg. Jos. Gerber,  
Karol Jäger in J. Adlešič, so svojo odsotnost upra-  
vičili. — Zavezin blagajnik Ahčin poročal je o  
stanju društvene blagajnice in se je poročilo vzelo  
odobruje na znanje. Nadalje poroča isti, da sta  
službeni red in vezbalnik za ple-  
zalec v slovenskem jeziku že do-  
tiskana, za brizgalnično moštvo  
pa je isti še v prestavi, a bode  
kmalu prišel v tisk. — Zatem pravi, da  
nekatera zunanja društva še do zdaj niso doposlala  
društvenih prispevkov. Odbor sklene zbog tega, da  
se dotična društva ob novem letu z nova in resno  
opomnijo na uplačila, in da se izbóčijo iz dru-  
štvene „Zaveze“. — Gasilna društva iz Kam-  
nika, Novegamesta, Postojne in  
Kraškega prosijo podpore za ponesrečence.  
Odbor sklene dati dotičnim primerne podpore in

sicer od 12 do 40 gld. — Prošnja gasilnega dru-  
štva Cerkniškega za podporo iz dež. zavar.  
zaklada se kot prepozno došla izroči o svojem času  
dež. odboru s priporočilom, da se jej ugoti. —  
Cerkniško gasilno društvo poroča o nekem gozdnem  
požaru. — Gasilno društvo v Beli Peči naznani iz-  
volitev novega načelnika (Lilpop) in njegovega na-  
mestnika (Hausenbichler), kar vzame odbor v znanje.  
Slednjič se prebere poročilo avstr. gasilnega društva,  
katero javlja, da morajo železniške uprave pri bližnjih  
postajah pripravljen imeti jeden voz za prevažanje  
ponesrečencev pri ognju. Vabilu avstr. društvenega  
odбора na Dunaji k slavnosti dne 3. decembra t. l.  
odzval se je odbor s tem, da je izvolil v tej seji  
kot zastopnika gasilnih društev na Kranjskem, ki  
se imata slavnosti udeležiti, gg. Doberleta in  
M. Starčeta.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj  
ob polu 4. uri jutraj končana je bila obravnava  
proti Uraniču in tovarišem zaradi ponareje papir-  
nega denarja, oziroma zaradi udeležbe pri tem hudo-  
delstvu. Miha Uranič, ki je bil prej že dvanajst-  
krat kaznovan, obsojen je v dosmrtno težko ječo,  
glavni sokrivec njegov, posestnik Anton Lužar iz  
Dobrave pa na 10 let težke ječe; nadalje bili so  
obsojeni: vagant Peter Ribič na 6 let, delavka  
Barbara Zamlen iz Ibana na 4 leta, posestnik  
Janez Vene iz Jermanvrha in kajžarjeva žena  
Neža Cerar iz Ibana vsak na 3 leta težke ječe,  
šivilja Marija Žerovnik iz Viča pa na 4 tedne  
zapora. Vsi ostali obtoženci bili so oproščeni. Uranič  
in Lužar zglasila sta pritožbo na višje sodišče v  
Gradci radi previsoke kazni, vsi ostali pa so pri-  
sojeno jim kazni že nastopili. Obravnava trajala je  
štiri dni. S to obravnavo zaključena je zadnja  
letošnja porotna sesija.

— (Na živinski somenj) v Ljubljani dne  
9 t. m. prignalo se je 507 glav konj in volov,  
232 krav, 50 telet, skupaj 789 glav. Kupčija je  
bila sploh srednja, zunanega kupca ni bilo; naj-  
bolje prodajali so se debeli voli za klanje.

— (Pomnoženje žandarmerije.) Bodoče  
leto se bode pomnožilo precej izdatno število čast-  
nikov in tudi moštva pri žandarmeriji in se bodo  
ustanovile nove orožniške postaje. Te spremembe se  
bodo uvedle posebno na Dolenjem Avstrijskem, na  
Češkem in v Galiciji. Stroški bodo znašali na leto  
kakih 60 000 gld. Valed tega pomnoženja se bode  
tudi v ministerski sekciji domobranstva moralo izdatno  
pomnožiti osoblje, kar bode prouzročilo vsako leto  
višje stroške v znesku 34 000 gld.

— (Če parkeljni nemški govoré — )  
S Prevoj se nam piše: Kakor običajno, hodil je tudi  
letos Miklavž z angelji in parkeljni po naši vasi.  
Utrujena dolge poti z nebes — oziroma iz pekla —  
na zemljo, sedla je vsa družba, bilo jih je menda  
vseh skupaj dvanajst, k žganju, in Miklavž in an-  
gelj, angelj in parkelj, vse je prav bratovski pilo  
„peklensko tekočino“ ki jo toči dotični krčmar. Kaj  
čuda, da se je parkeljnom vnela še bolj njihova  
vroča kri? Miklavž in angelji so pač vled svoje ne-  
beške pravi vztrajali, peklensčekov-kosmatinov jeden  
pa se je tako ogrel, da je jel-nemški govoriti: pra-  
vijo, da se je tedaj, ko je opravljal svojo peklensko  
službo na zemlji, utaboril kot čevljar pri vojaci,  
in tam so ga priučili nemščini; sedaj pa je hotel  
prodajati svojo učenost. „Den Miklavž soll hudič  
holen!“ je vzkliknil in na to se je vnel boj, sličen  
onemu, v katerem je Mihael podrl Lucifra. Toda tu  
je bil konec drugačen. Miklavž je bežal, ter na  
cesti pustil mitro in knjigo, angelji so splavali v vi-  
šine in na ledeni državni cesti je ostal naposled le  
še nemško govoreči parkelj, katerega so se lotili se-  
daj njegovi drugovi, češ: „Hudič, kaj boš nemški  
kvasil, ko ne znaš!“ Posledica tega ugovora je bila:  
krik, kletev, udarci, potem topot begunov po zmrzli  
cesti! Zginili so brez sledu! Pač — družega dne so  
ležali šopi kocin v snegu in sem ter tja debele kaplje  
hudičeve krvi. Vsa peklenska tolpa in ž njo vred  
nemški govoreči kosmatinec pa se je nevidno v zemljo  
vdrla. Orožniki so bili sicer družega mnenja, ter so  
parkeljne še sledeči dan iskali, pa — kedo bo —  
hudiča našel?

— (Nova železnica.) Včeraj se je vršil na  
Ptuji shod mož iz raznih krajev v posvetovanje, kako  
naj bi se izdelala železnica od Parkle pri Radgoni  
skozi Slovenske Gorice na Ptuj in od tod čez Haloze  
v Krapino.

— (K pravoslavni veri) prestopile so  
včeraj v Trstu zopet tri osebe, namreč Anton Ne-  
mec, rodом iz Št. Petra pri Gorici, njegova žena

Marija Nemec, rodona iz Tevč pri Vipavi, in njiju sin Vladimir.

— (Točarina v Trstu) je prenehala vsled najvišjega odloka z dne 3. t. m. Namestu nje stopila je v veljavo z dnem 5. t. m. občinska 170% priklada na vina v sodih in 250% doklada na vina v steklenicah k državnim davčnim pristojbinam, ki se pobirajo po zakonu z dne 23. junija l. 1891.

— (Nasledek zdehanja.) V Trstu se mora ženskam posebno čudno zdehati, ker se je že zopet pripetilo, da si je neka ženska spahnila vsled zdehanja čeljust in ni mogla več ust zapreti. Prizadevanja zdravnika rešilne postaje dr. Fonde so bila zaman in so morali dotično žensko prenesti v bolnico. To je v kratkem že drugi slučaj

### Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

## Razne vesti.

\* (Židovska radodarnost.) Milijonar baron Rothschild, najbogatejši človek v Avstriji in še drugod izgubil je v minolem poletju dragoceno zlato uro v Francovih varih in je razglasil po časnikih, da dobi dobro darilo, kdor mu jo prinese nazaj. Prinesel je res ubog godec uro nazaj in velikodušni baron dal mu je cele — tri goldinarje. Po zakonu ima najditelj pravico do 10% vrednosti najdene stvari, torej v tem slučaju gotovo najmanj na 10 gld. Taka je židovska radodarnost!

\* (Napredek v kurjavina parobrodih.) Že dolgo so inženjerji različnih misli o tem, je li olje res boljše kurivo za parobrodne stroje nego premog. Te dni poskusil je Mr. Stone Barbury praktično, kako se bode obnesla kurjava z oljem na njegovi jahti „Ventura“, katere stroje je dal prenarediti v to svrhu. Vožnja se je izvršila prav dobro in je jahta tok Solentskega zaliva premagala mnogo lažje nego prej. Prej je mogla jahta vzeti le za 6 ur trajajočo brzo vožnjo premoga, zdaj pa je bilo olja dovolj za 48 ur. Pri vsem tem pa se je še pridobilo prostora za blago, ker so shrambe za olje nameščene v sicer neporabljenih delih ladije.

\* (Boj z bančnimi defraudanti.) Londonska policija dobila je obvestilo, da sta na parobrodu „New York“ neki Filip Scheig in njegov tovariš, ki sta v banki v Minneapolisu v Ameriki poneverila 300.000 dolarjev. Ko so redarji pri dohodu parobroda hoteli prijeti Scheiga in njegovega sokrivca potegnili sta iz žepov revolverje in začela streljati in se je vnel krvav boj. Konečno pa so ju redarji zvezali in odvedli na suho. Večina poneverjenega denarja se jenašla pri njima.

### Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 9. decembra.\*) Pravaš Evgenij Ku mi čič izvoljen v Brodu jednoglasno deželnim poslancem.

Budimpešta 11. decembra. V današnji seji poslanske zbornice izrekli zastopniki vseh strank ogorčenost radi bombnega atentata ter ob splošnem odobravanju povdarjali svoje simpatije za francosko zbornico in solidarnost vseh parlamentarnih zastopov, kateri se po takih hudodelstvih ne dajo ugnati.

Budimpešta 11. decembra. Rumunski škof Pavel v Velikem Varadinu podal ostavko.

Rim 11. decembra. Listi naznanjajo, da se razglasi jutri imenovanje novega ministra.

Pariz 11. decembra. Vsi listi se bavijo z atentatom na poslansko zbornico. Na ulicah bile velike demonstracije zoper anarhiste. Mej poslanci so bili štirje težko ranjeni, sedem pa lahko. Zaprti Vaillant priznal je svoj čin obžaluje, da se mu ni bolje posrečil.

Pariz 11. decembra. Prouzročitelj atentata je bil mej ranjenci. Zove se Avgust Vaillant, rojen l. 1861. v Mezièresu, stanujoč v Choisy-le-Roi. V Parizu obudil je po svojih anarhističnih agitacijah pozornost policije. Pred policijskim komisarjem imenoval se je najprej Marechal, a ko ga je neki redar spoznal, udal se je in priznal svoje hudodelstvo. Odpeljali so ga v Hôtel Dieu.

\*) Za sobotno številko prepozno došlo.

### Loterijske srečke 9. decembra.

V Trstu: 59, 69, 25, 56, 74.  
V Linci: 35, 50, 23, 45, 53.

## Meteorologično poročilo.

| Dan      | Čas opazovanja                       | Stanje barometra v mm.              | Temperatura                  | Vetrovi                        | Nebo                  | Moškina v mm.      |
|----------|--------------------------------------|-------------------------------------|------------------------------|--------------------------------|-----------------------|--------------------|
| 9. dec.  | 7. zjutraj<br>2. popol.<br>9. zvečer | 733.2 mm.<br>730.7 mm.<br>730.6 mm. | -1.0° C<br>0.8° C<br>-0.2° C | sl. svz.<br>0.8° C<br>sl. zah. | obl.<br>obl.<br>obl.  | 6.00 mm.<br>snega. |
| 10. dec. | 7. zjutraj<br>2. popol.<br>9. zvečer | 733.3 mm.<br>734.0 mm.<br>734.9 mm. | 0.4° C<br>3.2° C<br>0.8° C   | sl. zah.<br>brezv.<br>sl. zah. | snež.<br>obl.<br>obl. | 5.60 mm.<br>snega. |

## Dunajska borza

dné 11. decembra t. l.

|                                            |                |
|--------------------------------------------|----------------|
| Skupni državni dolg v notah . . . . .      | 97 gld. 60 kr. |
| Skupni državni dolg v srebru . . . . .     | 97 „ 40 „      |
| Avstrijska zlata renta . . . . .           | 118 „ 25 „     |
| Avstrijska krona renta 4% . . . . .        | 96 „ 80 „      |
| Ogerska zlata renta 4% . . . . .           | 116 „ 30 „     |
| Ogerska krona renta 4% . . . . .           | 94 „ 10 „      |
| Avstro-ogerske bančne delnice . . . . .    | 1004 „ — „     |
| Kreditne delnice . . . . .                 | 345 „ — „      |
| London vista . . . . .                     | 124 „ 60 „     |
| Nemški drž. bankovci za 100 mark . . . . . | 61 „ 22 1/2 „  |
| 20 mark . . . . .                          | 12 „ 24 „      |
| 20 frankov . . . . .                       | 9 „ 92 „       |
| Italijanski bankovci . . . . .             | 43 „ 70 „      |
| C. kr. cekini . . . . .                    | 5 „ 88 „       |

Dné 9. decembra t. l.

|                                                       |                |
|-------------------------------------------------------|----------------|
| 4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld. . . . .      | 145 gld. — kr. |
| Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld. . . . .         | 194 „ 50 „     |
| Dunava reg. srečke 5% po 100 gld. . . . .             | 129 „ — „      |
| Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi . . . . . | 122 „ — „      |
| Kreditne srečke po 100 gld. . . . .                   | 197 „ 25 „     |
| Ljubljanske srečke . . . . .                          | 25 „ — „       |
| Rudolfove srečke po 10 gld. . . . .                   | 23 „ 50 „      |
| Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld. . . . .         | 152 „ 60 „     |
| Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . . . .           | 276 „ — „      |
| Papirnat rubelj . . . . .                             | 1 „ 31 1/4 „   |

# Koncipijenta

kateri ima vsaj državne izpite, vzprejme takoj po novem letu odvetnik na Spodnjem Štajerskem. — Naslov pové upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1226—1)

Štiri novele.

Ponatis iz „Slovenskega Naroda“.

Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Dobivajo se v „Narodni Tiskarni“ in pri knjigotržcu g. A. Zagorjan-u v Ljubljani.

Št. 24.086.

## Razpis.

(1225—1)

Da se zagotovi zalaganje mestne občine Ljubljane s stavbinskim in rezanim lesom, s kamnoseškimi deli in z materialom ter s posipalnim materialom za javne ceste in pa priskrbovanje mestne vožnje za 1894, oziroma tudi za 1895. in 1896 leto, vršile se bodo pisane dražbene obravnave pri stavbinskem uradu mestnega magistrata (Mestni trg šte. 27, III. nadstropje), in sicer:

1. za dobavo stavbinskega in rezanega lesa 19. dan decembra letos, ob 10. uri dopoldne;
2. za dobavo kamnoseških del in materiala, 19. dan decembra, ob 4. uri popoldne;
3. za dobavo posipalnega materiala za javne ceste, 20. dan decembra, ob 10. uri dopoldne; in
4. za oddajo mestne vožnje, 20. dan decembra, ob 4. uri popoldne.

Dotični pogoji in druge podrobnosti poizvedo se v pisarni mestnega stavbinskega urada v navadnih uradnih urah. Dotični podietaki se opozarjajo, da se bodo vzprejemale ponudbe le posameznih obstoječih tvrdk in posameznih podjetnikov in da so določena vadija pred dražbo dražbenemu komisijonu vročiti ali pa pri mestni blagajnici deponirati. Na ponudbe, ki ne bodo v pravem času vložene, se ne bode oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 9. decembra 1893.

# DITMAR-SVETILKE

za vsake vrste razsvetljevanja!

Namizne svetilke, viseče svetilke, lestenci, stenske svetilke, svetilnice in laterne, svetilke s podstavkom in na stebrih s čipkastim senčilom.

Največja fabrikacija palilnikov.

(993—9)

Petrolejski palilnik s svetilno močjo 4 do 130 sveč.

R. DITMAR, c. in kr. priv. tovarna svetilk na Dunaji,

III., Erdbergstrasse 23, 25, 27 in III., Schwalbengasse 2, 3, 4.

Ditmar-svetilke ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilkami.